

DRESCH MIHÁLY/CHRIS POTTER ZEA

A felvétel ugyan a Müpában 2012 nyarán tartott felejthetetlen koncerten készült, de természetesen igazi Dresch-opusz, annak minden szépségével és összetéveszthetetlen egyediségével. A kvartett produkcióját tovább emeli egy másik szaxofonkolosszus, az amerikai Chris Potter vendégszereplése, aki nem csupán „sztárvendég”, de egyben bensőséges barátság és lelki rokonság is fűzi Misihez. Mindannyiunk kedves Misije, hatvanon túl is következetesen képviseli azt a dallam- és hangzásvilágot, amely a magyar népzenei kultúrából vezethető le. Az pedig külön meglepő, hogy Chris Potter milyen magas színvonalon sajátította el a magyar népzenei frazírozást, nem utolsósorban Dresch Misi segítségével. A két fúvós közötti teljes harmónia már az indító számban – Ed Blackwell Togo-jában – tetten érhető, de még inkább elmondható ez a kalotaszegi ihletésű, sodró lendületű Legényesről, vagy az Amott legel... és a Hazafelé című balladákról. Az impozáns hangszerarzenál a legváltozatosabb párosításban szerepel: Dresch a tenor- és szopránszaxofon mellett természetesen a fuhunon is brillíroz, míg Potter a tenor mellett a viszonylag ritkán használt, de annál élvezetesebb basszusklarinet játékával bővíti a hallgatót. Két Potter szerzemény – a címadó Zea és a Free –, valamint az említett Togo mellett minden más darab Dresch-kompozíció. Lukács Miklós is káprázatos muzsikussal, olyan érzelemmel és kreativitással játszik ezen a hangszeren, amire nincs példa a műfajban. Nem véletlen, hogy ma már egyenrangú partnere Charles Lloydnak, vagy Eric Harlandnak is. Virtuóz hangszerszólói nagyban járulnak hozzá az együttes sajátos koloritjához. A ritmustandemben itt még az időközben külföldre távozott Hock Ernő bőgőzik, és az évtizedek óta stabil Baló István dobol.

Márton Attila

BMC Records – MG Records

BMC CD 235

2017. TAVASZ **GRAMOFON**